

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Nr. 9 (620)
2016

Oastea Moldovei

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oastemoldovei@army.md

Toamnele cheamă recruții

Accente strategice la Roma

Eforturile diplomatice ale Ministerului Apărării și implicit ale ministrului Anatol Șalaru s-au conturat recent și la reuniunea SEDM alături de parteneri precum România, SUA, Ucraina, Italia, Turcia etc.

Pag. 2

Un mediu mai curat la Hitrești

Proiectul Fondului de Încredere NATO/PpP privind distrugerea pesticidelor și produselor chimice periculoase în Republica Moldova se află în stadiul final, când stocurile de pesticide concentrate în depozite sunt evacuate și transportate spre nimicire.

Pag. 10

Vivat Academiei Militare!

Academia Militară „Alexandru Acel Bun” a sărbătorit în această toamnă 24 de ani de activitate în sistemul de învățământ al Republicii Moldova.

Pag. 4

Toamnele cheamă recruții

„Ziua recrutilui” din sectoarele Râșcani și Ciocana ale capitalei au adunat zeci de liceeni curioși să afle cât mai multe despre armată.

Pag. 6

Armata sună „Alinierea”

43 de tineri susțin testele de evaluare pentru încadrarea în serviciul militar pe contract în Armata Națională

Pag. 9

Coeziune și performanță la Babadag

Un pluton de militari ai Batalionului 22 de menținere a păcii au participat la modulul de pregătire „Platinum Lynx 16.5”, desfășurat în poligonul Babadag din Tulcea, România.

Pag. 13

Antrenamente militare sub cer american

Procesul de instruire nu conține în Armata Națională. Fie în poligoanele din țară, fie peste hotare, militarii moldoveni își amplifică abilitățile profesionale de la o zi la alta.

Pag. 18

ATA MILITARA VIATA MILITARA

„Fulger”-ul a patrulat exemplar

În luna octombrie, la Baza militară de instruire Bulboacă s-a desfășurat Cupa Comandantului Armatei Naționale la „Patrula militară”.

Pag. 18

GEOPOLITICĂ GEOPOLITICĂ

Cote d'Ivoire - locul experienței și al responsabilității

Pag. 20

Cuprins

EDITORIAL

Accente strategice la Roma 2

VIAȚA MILITARĂ

Vivat Academiei Militare! 4
„Fulger”-ul a patrulat exemplar 18

ARMATA ȘI SOCIETATEA

Toamnele cheamă recruții 6
Bilanțul încorporării municipale 8
Armata sună „Alinierea” 9

EXCLUSIV

Un mediu mai curat la Hitrești 10

GEOPOLITICĂ

Coeziune și performanță la Babadag 12
Frăție de arme și neam 15
Antrenamente militare sub cer american 16
Cote d'Ivoire - locul experienței și al responsabilității 20

ARME & ECHIPAMENTE

M-16 - vedeta junglilor vietnameze 22

Centrul mass-media militară

Șef Centrul mass-media militară –
redactor-șef locotenent-colonel Ion VULPE, tel. 022-252-252

Locțiitor-șef Centrul mass-media militară

maior Sergiu LECA, tel. 022-252-047

Echipa redacțională:

căpitan Inga RADVAN
locotenent major Natalia ANDRONACHI
locotenent major Dmitrii VOSIMERIC
plutonier adjutant Vitali IOVU
Angela MUNTEANU
Kateryna RUSSU
Larisa ȚIBULEAC
oasteamoldovei@army.md

tel. 022-252-045, 022-252-047

Secția TV/Radio:

sergent Laurențiu-Vlad GROSSU
locotenent Tatiana COCERVA
locotenent major Dragoș TUREA
ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 022-252-019

Centrul mass-media militară or. Chișinău, șoseaua Hincești, 84

Secția rețele socializare:

maior Viorel GLAVA
Liuba VICOL
tel. 022-252-021

Tipar „ELAN POLIGRAF” SRL,

Adresa: mun. Chișinău, str. Mesager, 7
tel. (373 22) 74-58-00, tel./fax. (373 22) 74-65-00,
e-mail: info@elan.md, www.elan.md

Materialele publicate de „OASTEĂ MOLDOVEI” reflectă opinia autorilor care s-ar putea să nu exprime poziția redacției. Reluările din „OASTEĂ MOLDOVEI” trebuie să conțină trimerite la sursă.
„Oastea Moldovei (Revistă)”-
ISSN 1857-3703

Accente strategice la Roma

Eforturile diplomatice ale Ministerului Apărării și implicit ale ministrului Anatol Șalaru s-au conturat recent și la reuniunea SEDM alături de parteneri precum România, SUA, Ucraina, Italia, Turcia etc. Deși Republica Moldova are statut de observator în acest format, SEDM, inițiativa regională din sud-estul Europei ce combină eforturi de securitate și colaborare ale mai multor state, reprezintă o platformă sigură de comunicare și conlucrare pentru țara noastră.

Inițiativa SEDM presupune, anual, reuniuni cu caracter decizional și pentru consultări militare ale miniștrilor Apărării, dar și ale șefilor de state majore generale. Iată de ce, în actuala ecuație geopolitică, Republica Moldova nu-și poate permite să rateze oportunitatea prezenței sale în acest format.

Agenda ministrului Șalaru la Roma, acolo unde a avut loc reuniunea miniștrilor Apărării, a inclus și discuții cu omologul italian Roberta Pinotti, referitoare la cooperarea pe segmentul

militar. Or, colaborarea eficientă a militarilor moldoveni și italieni în Misiunea KFOR din Kosovo era logic să fie abordată de către cei doi oficiali.

Anatol Șalaru a mulțumit Guvernului italian pentru sprijinul logistic acordat contingentului Armatei Naționale în operațiunea KFOR din Kosovo și s-a pronunțat pentru amplificarea raporturilor bilaterale dintre Republica Moldova și Italia pe dimensiunea de apărare, precum și pentru identificarea unor noi domenii de colaborare, importante pentru ambele instituții ale apărării.

“

De succesul militarilor moldoveni în Misiunea KFOR depinde prezența noastră în alte puncte importante ale formatului internațional de securitate, iar de colaborarea bilaterală și multinațională, prin prisma școlirii potențialului uman militar, depinde credibilitatea noastră ca partener strategic și operațional.

”

Un capitol de bază în modernizarea Armatei Naționale rămâne învățământul militar și oportunitățile de pregătire și perfecționare a militarilor noștri peste hotare. Aceste aspecte au fost abordate în discuțiile purtate de Anatol Șalaru cu ministrul Apărării al Turciei, Fikri Işik. Ministrul Apărării și-a exprimat recunoștința pentru oportunitățile de perfecționare profesională a militarilor Armatei Naționale în instituțiile de profil

din Turcia, în special în Centrul Regional de pregătire a Parteneriatului pentru Pace din Ankara și a subliniat importanța dezvoltării și aprofundării cooperării bilaterale pe domeniul militar.

Tot la Roma, Anatol Șalaru a discutat cu Lela Chiqovani, viceministrul Apărării al Georgiei, despre dimensiunea de cooperare în cadrul Alianței Nord-Atlantice, reforma sectorului de apărare și securitatea regională.

Agenda ministrului Apărării la reuniunea de la Roma se caracterizează prin eforturi susținute în promovarea aspectelor importante și absolut necesare pentru activitatea Armatei Naționale. De succesul militarilor moldoveni în Misiunea KFOR depinde prezența noastră în alte puncte importante ale formatului internațional de securitate, iar de colaborarea bilaterală și multinațională, prin prisma școlirii potențialului uman militar, depinde credibilitatea noastră ca partener strategic și operațional.

Vivat Academiei Militare!

Academia Militară „Alexandru cel Bun” a sărbătorit în această toamnă 24 de ani de activitate în sistemul de învățământ al Republicii Moldova. Sunt ani de muncă, efort, de investiții umane și materiale, care au făcut posibilă asigurarea instituțiilor de forță cu ofițeri bine pregătiți și oricând decizi să-și asume responsabilități, indiferent de situație.

La evenimentul, care s-a desfășurat pe platoul instituției, a participat conducerea Ministerului Apărării, Marelui Stat Major al Armatei Naționale, atașați militari, elevi, liceeni și rude ale studenților.

„Actualmente, armata Republicii Moldova are obiective definite de dezvoltare, accentele fiind puse pe standarde occidentale de structură, gândire și acțiune, dar și pe sporirea capacităților de participare la eforturile internaționale de menținere a păcii. Realizarea acestor deziderate depinde de profesionalismul cadrelor militare formate la Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” (AMFA), instituție care fortifică prezentul și viitorul Armatei Naționale”. Declarația a fost făcută de consilierul principal de stat al prim-ministrului, generalul de divizie(r) Ion Coropcean, în cadrul ceremoniei de aniversare.

Viceministrul Apărării Gheorghe Galbura a felicitat întregul personal al instituției cu ocazia aniversării și a înmănat unui grup de militari și civili distincții ale Armatei Naționale și diplome de onoare pentru performanță în serviciu.

Gheorghe Galbura și-a exprimat încrederea că succesele profesionale înregistrate de corpul profesoral și studenții academiei vor contribui la dezvoltarea sistemului educațional militar, transformându-l în unul competitiv, atât pe plan național, cât și internațional.

Interpretul Ion Rață îi mulțumește bunului Dumnezeu pentru faptul că i-a dat inspirație pentru ca împreună cu Iurie Badicu (autorul textului) să lanseze piesa „Ofițerii”, pe care o interpretează ori de câte ori este invitat să o facă. „Știu exact despre ce cânt, fiindcă am îndeplinit și eu serviciul militar. Îmi face cinste și onoare să vin de fiecare dată aici. Am un respect aparte față de fetele ce poartă epoleți, care au îmbrățișat una dintre cele mai nobile profesii”. Pentru melodia „Ofițerii”, declarată neoficial imnul academiei, dar și pentru prietenia întărită peste ani, conducerea Arma-

“

... Instituția de învățământ militar a pregătit circa 1.750 de ofițeri la specialitățile: infanterie, artilerie, transmisiuni, grăniceri și carabinieri.

”

tei Naționale I-a decorat pe Ion Rață cu medalia „Pentru Cooperare”, lucru care-l motivează pe artist să mai compună cântece pentru militarii noștri.

La rândul său, comandantul (rector) al AMFA, colonelul Sergiu Plop, a declarat că prioritatea conducerii academiei este conectarea la valorile militare și educaționale internaționale. „Pentru realizarea acestui obiectiv, vom colabora cu instituții de profil de peste hotare, vom îmbunătăți curricula universitară, vom aduce aici personal academic cu renume internațional pentru a ne instrui în cadrul unor cursuri de specialitate și vom fi deschiși pentru inovații”, a spus colonelul Plop.

“

Pentru melodia „Ofițerii”, declarată neoficial imnul academiei, dar și pentru prietenia întărită peste ani, conducerea Armatei Naționale I-a decorat pe Ion Rață cu medalia „Pentru Cooperare”

”

Programul ceremoniei a cuprins expoziții de tehnică, armament și echipament, exerciții demonstrative de luptă corp la corp, dar și un program muzical. Totodată, oaspeții au avut posibilitatea să se familiarizeze cu infrastructura, dotarea și activitatea instituției.

Academia Militară „Alexandru cel Bun” a fost creată pe 3 octombrie 1992, având inițial statut de liceu, colegiu și institut. Până în prezent, instituția de învățământ militar a pregătit circa 1.750 de ofițeri la specialitățile: infanterie, artilerie, transmisiuni, grăniceri și carabinieri.

Locotenent major Natalia ANDRONACHI

Toamnele cheamă recruții

„Ziua recrutilui” din sectoarele Râșcani și Ciocana ale capitalei au adunat zeci de liceeni curioși să afle cât mai multe despre armată. Aceștia au avut posibilitatea să țină în mâini o armă, să admire demonstrații de luptă corp la corp și să guste din terciul ostășesc. Comandantul Centrului militar Chișinău, colonelul Alexandru Nica, afirmă că evenimentul a fost organizat și pentru promovarea imaginii Armatei Naționale în societate.

Artur Lupu în curând va suplini rândurile Armatei Naționale. „Sunt sigur că serviciul militar mă va disciplina și îmi va oferi un drum în viață”, afirmă recrutul, îmbujorat de emoții. Tinerii au avut ocazia nu numai să vadă, dar și să discute cu studenții Academiei Militare „Alexandru cel Bun” din capitală, care au venit la cele două evenimente pentru a-și prezenta instituția de învățământ. Întrebări de genul cât durează studiile și ce privilegii au studenții militari au fost adresate în special de către liceenii care vor susține BAC-ul anul viitor. „Îmi doresc carieră militară. Decizia de a îndeplini serviciul militar în termen îmi aparține în totalitate”, susține Victor Rusu. „Recruții

vor să cunoască cât mai multă informație despre armată, de aceea este importantă organizarea acestui gen de activități, când societatea și în special recruții interacționează cu militarii”, afirmă locotenent-colonelul Anatolii Tachi, șef Secție administrativ-militară a sectorului Ciocana.

Pentru a face cât mai atractive cele două festivități, dar și pentru a aduna cât mai mulți viitori recruți, reprezentanții preturilor Ciocana și Râșcani au depus

eforturi maxime. „Am avut întotdeauna o colaborare fructuoasă cu Centrul Militar Chișinău și contribuim cu plăcere la organizarea festivităților cu caracter militar-patriotic”, a declarat locotenent-colonelul (r) Iurie Ursu, reprezentant al preturii Ciocana.

În etapa de încorporare din această lună, circa 200 de tineri din municipiul Chișinău vor suplini rândurile Forțelor Armate ale Republicii Moldova.

Căpitan Inga RADVAN

Bilanțul încorporării municipale

Sarcina de încorporare în Forțele Armate, în perioada primăvara-vara anului 2016, a fost îndeplinită în întregime. Cu toate acestea, reprezentanții primăriilor și preturilor municipiului Chișinău s-au arătat îngrijorați de eschivarea tinerilor de la serviciul militar în termen.

Participanții la ședința de bilanț privind încorporarea tinerilor în Forțele Armate pe primării în municipiul Chișinău, care a avut loc la Centrul Militar din capitală, dau vina pe înscrierea recruților în asociațiile de pacifiști, dar și pe lipsa în administrațiile publice locale a unor specialiști responsabili de recrutarea tinerilor, care să fie plătiți cu salariu deplin. Actual-

mente această funcție este executată prin cumul, remunerarea fiind foarte modestă.

Viceministrul Apărării Gheorghe Galbura a declarat în cadrul ședinței că aceste probleme sunt stringente și cer să fie soluționate.

Pe agenda întâlnirii au mai figurat discuții referitoare la organizarea în primării (preturi) a evidenței militare a recruților, rezerviștilor și cu privire la mijloacele de transport repartizate pentru mobilizarea unităților militare, desfășurarea punctului de conducere a administrațiilor publice locale, în caz de mobilizare, și activitatea primăriilor în perioada trecerii la evidența militară și la încorporare. Potrivit comandantului Centrului Militar al municipiului Chișinău, colonelul Alexandru Nica, în general, conlucrarea cu administrațiile publice locale din municipiu este bună. „Unele primării au îndeplinit și chiar au depășit sarcina de încorporare, iar pentru acest lucru le-au fost înmânate diplome”, a declarat sursa.

Următoarea campanie de încorporare în serviciul militar în termen se desfășoară în luna noiembrie curent.

Căpitan Inga RADVAN

Armata sună „Alinierea”

43 de tineri susțin testele de evaluare pentru încadrarea în serviciul militar pe contract în Armata Națională

Potrivit șefului J1, Direcția Personal din cadrul Marelui Stat Major al Armatei Naționale, locotenent-colonelul Veaceslav Donica, în etapa preliminară, candidații susțin teste la probele de aptitudini – cunoștințe generale, pregătirea fizică, leadership, susținerea interviului personal. „Dacă candidații acumulează baremul necesar de puncte, acced la etapa examinărilor medicale și psihologice și finalizează cu prezentarea cazierului judiciar”, conchide locotenent-colonelul Donica.

Aceeași sursă afirmă că cererile de încadrare în Armata Națională depășesc oferta instituției militare. „În ultimii ani se atestă o creștere simțitoare a numărului de solicitanți care își doresc carieră militară. La încadrare, noi punem accent

pe calitatea resursei umane care va intra în unitățile Armatei Naționale, nu pe cantitate”, susține șeful Direcției Personal.

Din cei 43 de candidați, care optează pentru o funcție în cele trei brigăzi ale Armatei Naționale, Batalionul 22 de Menținere a Păcii și Batalionul cu Destinație Specială „Fulger”, 10 vin din societatea civilă și 33 – din rândul militariilor în termen. Printre criteriile de încadrare în serviciul militar pe contract se numără deținerea cetățeniei Republicii Moldova, lipsa antecedentelor penale, să fie apt medical, să corespundă vârstei de încadrare (18-35 ani) și să dețină cel puțin diplomă de studii medii.

De regulă, procesul de testare a candidaților durează de la o săptămână la o lună.

Foto din arhivă

EXCLUSIV

Un mediu mai curat la Hitrești

Proiectul Fondului de Încredere NATO/PpP privind distrugerea pesticidelor și produselor chimice periculoase în Republica Moldova se află în stadiul final, când stocurile de pesticide concentrate în depozite sunt evacuate și transportate spre nimicire.

Grăție suportului oferit de statele membre și parteneri NATO, în special donatorilor internaționali precum România, țară pilot a proiectului, Italia, Turcia, Polonia, Estonia, Letonia, Bulgaria și altele, echipele noastre operaționale pot realiza lucrările în teritoriu. Din cele 3.245 de tone de pesticide pe care efectivul Armatei Naționale le-a centralizat în perioada anilor 2003-2008, aproximativ 675 de tone au fost evacuate.

La sfârșitul lunii septembrie curent, Ministerul Apărării a demarat activitățile operaționale de evacuare a pesticidelor din raionul Fălești. În depozitul central raional, aflat în satul Hitrești, au fost înmagazinate circa 200 tone de pesticide, colectate din 15 gospodării de pe întreaga unitate teritorial-administrativă.

Colonelul Mariana Grama, managerul Proiectului Fondului de Încredere NATO/PpP privind distrugerea pesticidelor și produselor chimice periculoase în Republica Moldova, a menționat că printre materialele periculoase de toxice, rămase „moștenire” din perioada sovietică, se regăsesc și poluanți organici persistenți, a căror întrebuințare este interzisă în agricultură prin convenția de la Stockholm. De ce?! Pentru că ele sunt acumulative în țesuturile umane și pot provoca îmbolnăvirea cu cancer, ciroze sau alte maladii la fel de grave.

Echipa operațională, pe care am întâlnit-o în teren, era formată din efectiv militar din subunitățile de apărare NBC din componența Brigăzii II infanterie motorizată și condusă de plutonierul major Denis Macovschi din Batalionul 22 de Menținere a Păcii. Cât privește îndemânarea băieților antrenați în munca de reambalare și evacuare, colonelul Grama susține că sunt profesioniști, iar acest fapt ușurează munca în teren: „Sunt pregătiți și instruiți corespunzător, știu să utilizeze costumele de protecție individuală și să intervină în mediile contaminate chimic”.

Superiorul echipei de reambalare și evacuare a pesticidelor, subofițerul Macovschi, ne-a vorbit despre aspectele din procesul de pregătire pentru export a deșeurilor de pesticide. „Astăzi efectuăm lucrări de reambalare și pregătire pentru evacuare a deșeurilor de pesticide din satul Hitrești. Reambalarea se face în saci de o tonă, a câte cinci butoaie pe palet. Urmează sigilarea acestora și înregistrarea greutății, pentru a stabili cantitatea de pesticide pe fiecare palet. În final, se suprapun unul peste altul în camionul menit să transporte încărcătura”. Tot dumnealui ne-a vorbit și despre măsurile generale ce trebuie respectate, când se interacționează cu substanțele chimice: „Noi suntem asigurați cu costume individuale de protecție, pe care zilnic le schimbăm și care ne garantează protecția necesară pentru a efectua lucrările”.

Atât timp cât persoana se află în contact direct cu pesticidele, este necesar să-și acopere fața cu o mască protectoare, iar pe mâini să îmbrace mănuși. În pauze, efectivul consumă produse lactate. Denis Macovschi consideră că debarasarea de pesticidele rămase din perioada sovietică înseamnă pentru societatea noastră un mediu mai curat, un aer nepoluat, un pământ și o apă mai bune.

Fiind direct implicat în proiect, soldatul Ion Sacaliuc din Brigada II infanterie mecanizată, contribuie substanțial la protecția populației Republicii Moldova. „Chiar dacă depozitele

“

În cadrul Proiectului Fondului de Încredere NATO/PpP, toate pesticidele sunt transportate spre Polonia, unde sunt distruse prin ardere la o temperatură de 1.200 grade Celsius, la incineratorul din Dabrowa Gornicza.

”

sunt curățate de deșeurile de pesticide și sunt transportate pentru a fi nimicite, zona, oricum, rămâne radioactivă. Însă important este faptul că se întreprind măsuri și un prim pas a fost făcut. Pericolul era iminent și trebuia înlăturat.”

Vladimir Tăbărtă, vicepreședintele raionului Fălești, recunoaște că evacuarea pesticidelor s-a tergiversat prea mult și că există numeroase plângeri ale cetățenilor din satele Hîrtești și Gara.

Tot procesul de reambalare și evacuare are loc sub supravegherea companiei E.S. Field Services Veolia din Marea Britanie. Robert Davis, reprezentant Veolia, a declarat că se află în țara noastră pentru a susține Ministerul Apărării în proiectul de distrugere a pesticidelor. „Monitorizăm, ne asigurăm că sunt împachetate corect containerele și că întrunesc toate condițiile necesare pentru transportare. Am vizitat Republica Moldova de mai multe ori în ultimii ani. Colaborăm de ceva timp cu echipa de management din Moldova și se vede eficiență. Sper să fie la fel și în continuare”.

În cadrul Proiectului Fondului de Încredere NATO/PpP, toate pesticidele sunt transportate spre Polonia, unde sunt distruse prin ardere la o temperatură de 1.200 grade Celsius, la incineratorul din Dabrowa Gornicza. Această procedură descompune toate elementele nocive care, astfel, nu mai prezintă pericol pentru mediul înconjurător.

Acești pași au fost posibili datorită unei colaborări strânse între Ministerul Apărării și autoritățile publice locale, Ministerul Sănătății și structurile Ministerului Afacerilor Interne care, pe lângă toate, ne oferă asistență la crearea coridorului verde pentru exportarea pesticidelor în camioane până la frontieră.

Proiectul Fondului de Încredere NATO/PpP privind distrugerea pesticidelor și produselor chimice periculoase în Republica Moldova a fost lansat în 2003, în urma unui studiu de fezabilitate realizat de experți NATO. În acel an, Ministerul Apărării a devenit implementator național al proiectului. Pe parcursul timpului, au fost antrenate mai mult de opt echipe operaționale.

În partea a treia a proiectului, este preconizat să fie evacuate alte circa 1.269 tone de pesticide din 15 depozite centrale raionale. Mai rămân raioanele Comrat, Ceadir-Lunga, Singerei, Drochia, Edineț și municipiul Bălți.

Pesticidele sunt substanțe de uz fitosanitar, folosite în combaterea bolilor, dăunătorilor și buruienilor. Structura chimică a acestora este foarte toxică pentru populație. Pătrunderea în organismul uman se realizează prin ingerare, piele, ochi și prin inspirarea vaporilor.

Locotenent major Natalia ANDRONACHI

Coeziune și performanță la Babadag

Un pluton de militari ai Batalionului 22 de Menținere a Păcii au participat la modulul de pregătire „Platinum Lynx 16.5”, desfășurat în poligonul Babadag din Tulcea, România.

Mediul natural al poligonului Babadag și condițiile de climă schimbătoare nu au împiedicat militarii Batalionului 22 de Menținere a Păcii să se descurce bine cu programul intens și solicitant de instruire de aici. Potrivit scenariului de desfășurare a exercițiului, militarii moldoveni au avut rolul unui pluton de cercetare în pichetul mobil de cap al grupării de forțe multinaționale, care a avut misiunea de cercetare a terenului și siguranța flancurilor în câmpul de luptă.

Totul s-a desfășurat programat, prin semne și semnale. Prin stațiile radio se aud vocile locotenentului Nicolae Ținevski și ale comandanților de grupă transmițând ordine scurte. Provocările nu au conținut să apară, testând capacitatea de reacție a celor implicați în exercițiu. Una dintre ele a fost deplasarea celor 4 HMMWV-uri ale Armatei Naționale pe culoarul minat, marcat prin stegulețe triunghiulare de culoare roș. Primul a fost vehiculul domnului locotenent, care face semn că deplasarea poate fi continuată în siguranță. Militarii nu conțin să cerceteze cu atenție itinerarul pe care avea să se deplaseze mai târziu tehnica de luptă românească și americană. Plutonierul Andrei Samsonov susține că există niște indici care îi determină să fie atenți. Orice semnal dubios este raportat prin stațiile radio. În câteva secunde, discuția este întreruptă de focuri de armă pe direcția autovehiculelor noastre.

În spatele meu aud: „Atac din față și din stânga!”. Ordinele succed cu rapiditate prin undele radio. Militarii debarcă și resping focul care s-a deschis asupra lor, executându-se toate procedurile specifice acestei acțiuni de luptă. „Într-o situație reală de luptă, pot să existe de la una la câteva ambuscade”, îmi zice plutonierul Victor Maroglo. După lungi rafale de foc, când s-a raportat nimicirea forțelor inamice, militarii se retrag în mașini și își continuă drumul spre destinație.

Pe durata exercițiului, în flancul drept al militarilor noștri, s-a aflat contingentul Ucrainei. „Dacă ar fi fost vorba despre un război adevărat, noi am fi fost cei care am fi asigurat flancul drept al militarilor moldoveni”, zice sublocotenentul Serghei Rudenko, din infanteria marină a armatei ucrainene, strecurând un zâmbet ușor.

Continuare în pag. 14

Continuare din pag. 13

Dintr-un unghi strategic al poligonului, maiorul Radu Popa, comandantul contingentului Armatei Naționale la „Platinum Lynx 6.5”, urmărea cu atenție cum se desfășurau acțiunile subordonaților săi, intervenind cu scurte ordine.

În prima fază a exercițiului, pacificatorii Batalionului 22 au fost instruiți de corpul de infanterie marină al SUA la navigare în teren, patrulare, mascare, căutare a țintelor pe câmpul de luptă și determinare a datelor inițiale pentru executarea focului. Performanța militarilor moldoveni a fost apreciată de organizatorii exercițiului. „Colegii noștri din Republica Moldova au demonstrat adaptabilitate ușoară la situațiile create în câmpul tactic, ingeniozitate, inventivitate și motivație de a executa misiunile la cel mai înalt nivel”, a concluzionat codirectorul aplicației, colonelul Paul Moglan, în cadrul ceremoniei de închidere a modulului de pregătire, menționând în același context că este valoroasă și importantă colaborarea celor două armate, în aceeași măsură.

Modulul de pregătire „Platinum Lynx 6.5” este parte a exercițiului multinațional „Black Sea Rotational Force 16” (BSRF 16), care e un exercițiu anual, condus de Comandamentul Forțelor Infanteriei Marine Americane dislocate în Europa și Africa și se desfășoară în zona Mării Negre, în Balcani și în regiunea Caucazului.

Acesta are drept scop creșterea nivelului de interoperabilitate, prin antrenarea în comun a militarilor, în vederea participării la operații de menținere a păcii și de contra-insurgență. La aplicații au participat circa 600 de militari din armatele României, SUA, Republicii Moldova, Ucrainei, Bulgariei și Serbiei.

Căpitan Inga RADVAN

Frăție de arme și neam

**Militari din armate diferite vorbeau aceeași limbă
în poligonul Babadag**

Era ziua în care scenariul modulului de pregătire „Platinum Lynx 6.5”, parte a exercițiului multinațional Black Sea Rotational Force, prevedea trageri de luptă din armele țărilor participante la aplicații. Alături de militarii moldoveni, executau trageri colegii români și americani, iar în spatele lor, superiorii purtau discuții despre aspectele generale ale „Platinum Lynx” din această toamnă. Era un locotenent-colonel pe nume Popa din armata română și un locotenent îmbrăcat în uniformă americană, dar care vorbea tot limba română.

Dan Spănu este un tânăr cu rădăcini și române, și basarabene, pentru că are bunici pe ambele maluri ale Prutului, care s-a născut și a crescut la Chișinău și spune cu mândrie că este moldovean. Își amintește bine perioada când locuia cu părinții în țara noastră, anii de grădiniță și de studii la Liceul „Prometeu” din Chișinău. „Am locuit în Republica Moldova până la vârsta de zece ani, atunci când pentru prima dată am mers în Statele Unite ale Americii, împreună cu părinții. Am revenit pentru un timp scurt și apoi am emigrat în statul Virginia, unde locuiesc până în prezent”.

Afirmă că de când îndeplinește serviciul militar în armata SUA, nu a întâlnit militari moldoveni, decât în acest poligon. „Mi-a făcut plăcere să întâlnesc conaționali de-ai mei aici, în România, în cadrul acestui exercițiu. M-am cerut să particip și eu, întrucât cunosc limba română și am zis că locul meu e la „Platinum Lynx”, afirmă protagonistul nostru. Ce l-a făcut, totuși, pe Dan, care este cetățean al SUA de mai bine de 20 de ani, să nu uite limba maternă? „Este limba cu care m-am născut. Acasă, cu părinții și sora, continuăm să vorbim limba română”.

Locotenentul Spănu face parte din armata SUA de șase ani, este absolvent al Academiei Militare din Virginia (Virginia Military Institute) și a participat în teatrul de operații din Afganistan, în provincia Helmand, în 2012. Despre experiența trăită acolo Dan refuză să vorbească.

În schimb, am aflat de la el că, pentru a intra în rândurile armatei SUA, este de ajuns să fii cetățean al acestei țări, să ai sănătate de fier și dorință să îți slujești cât mai bine țara.

Visul locotenentului Spănu, numit de colegii săi „Spanu”, din cauza absenței diacriticilor din alfabetul englezesc, este să devină căpitan și să-și viziteze buneii în această toamnă. „O să îmi iau concediu cât de curând să-mi vizitez buneii care trăiesc într-o localitate din raionul Râșcani. Apoi poate revăd și pe cineva dintre prieteni”, ne declară locotenentul Spănu, convins de faptul că locurile copilăriei rămân mereu deosebite.

Căpitan Inga RADVAN

Antrenamente militare sub cer american

Procesul de instruire nu conține în Armata Națională. Fie în poligoanele din țară, fie peste hotare, militarii moldoveni își amplifică abilitățile profesionale de la o zi la alta.

Exercițiul bilateral „Agile Hunter”, demarat în primăvara anului curent la centrul de instruire militară al Brigăzii de infanterie motorizată „Moldova” din municipiul Bălți, și-a găsit continuarea în poligonul Camp Butner din SUA. Un grup de ofițeri și subofițeri din unitățile Armatei Naționale au desfășurat antrenamente comune alături de colegii din Garda Națională a Carolinei de Nord.

Care a fost specificul aplicațiilor și detalii în ce condiții s-a lucrat am aflat de locotenentul major Alexandru Gangan, superiorul contingentului moldovenesc. *„În perioada aflării noastre în SUA, am continuat șirul activităților începute în luna martie a acestui an. Antrenamentele au constituit ședințe teoretice și practice specifice domeniului militar, și anume: lucrul cu harta, chemarea focului de artilerie, executarea misiunilor la diferite locuri de instruire, inclusiv de patrulare, deplasarea pe câmpul de luptă, cercetarea rutelor și a unor arii și obiective importante, după cum și amenajarea posturilor de observare”,* a comunicat ofițerul. Cât despre împrejurările în care s-a desfășurat procesul de instruire, militarii moldoveni au trecut ușor de la clima Republicii Moldova, care este una temperat-continentală, la cea subtropicală, caracteristică unor state din SUA. *„În patru zile din șapte a plouat torențial. Tabloul general ne-a apropiat foarte mult de situațiile reale, prin urmare, efectivul moldovenesc a fost supus unui adevărat test de supraviețuire în pădurile tropicale din Camp Butner. Țin să menționez că factorii de mediu nu au influențat desfășurarea exercițiilor, dimpotrivă, au venit ca o provocare pentru militarii noștri, care au făcut față cu brio misiunilor încredințate, spre satisfacția superiorilor din Garda Națională a Carolinei de Nord”,* relatează mândru de succesele de peste ocean locotenentul major Gangan.

La solicitarea de a evalua reușita contingentului din subordine, ofițerul Gangan, cu o carieră militară de zece ani în spate, dobândită în țară și în poligoanele din Albania, Armenia, Macedonia, România, Ucraina, SUA și cea mai cu greutate – misiunea KFOR I din Kosovo – și-a apreciat colegii cu un opt puternic. Și nu pentru că ar avea pretenții, dar pentru că este loc întotdeauna de mai bine.

Locotenentul major Vitalie Socolov din Batalionul 21 mecanizat, Brigada II infanterie motorizată, a bifat o nouă experiență militară în meseria pe care o practică de la absolvirea Academiei Militare „Alexandru cel Bun” în 2014.

Ofițerul consideră binevenite asemenea colaborări internaționale, deoarece ele vin să dezvolte relațiile dintre state, ale căror armate sunt implicate în diverse antrenamente comune. *„În rezultatul ședințelor desfășurate la pregătirea de luptă în*

comun cu colegii americani sporim randamentul muncii pe care o îndețuim zilnic în Armata Națională. Din punctul meu de vedere, acesta este plusul participării noastre la exerciții bilaterale sau multinaționale”.

Exercițiul „Agile Hunter 2016” face parte dintr-un program de instruire, care va dura circa patru ani. Scopul exercițiului este antrenarea subunităților din Armata Națională și armata americană pentru testarea interoperabilității, precum și schimbul de experiență dintre militari.

Garda Națională a Carolinei de Nord colaborează cu Armata Națională a Republicii Moldova începând cu anul 1996.

Locotenent major Natalia ANDRONACHI

„Fulger”-ul a patrulat exemplar

În luna octombrie, la Baza militară de instruire Bulboacă s-a desfășurat Cupa Comandantului Armatei Naționale la „Patrula militară”. La startul competiției cu caracter aplicativ-militar s-au aliniat 12 echipe din cadrul unităților militare ale armatei, formate din câte cinci persoane. De îndată ce s-a semnalat momentul începerii cursei sportive, echipele au avut de parcurs un traseu de aproximativ zece kilometri, cu executarea mai multor elemente: trecerea pistei cu obstacole și a unui sector contaminat, aruncarea grenadelor de mână la precizie, trageri de luptă și orientarea în teren.

Țimpul estimat pentru parcurgerea distanței stabilite dinainte a fost de aproape două ore. Cel care a cronometrat timpul dintre start și linia de finish al fiecărei echipe în parte a fost locotenent-colonelul Vasile Olednic, șef Serviciu pregătire fizică și sport al Armatei Naționale. Tot dumnealui ne-a comunicat despre faptul că, clasamentul pe echipe a fost întocmit în funcție de timp și de penalități sau de lipsa acestora, cele din urmă fiind înregistrate de arbitri.

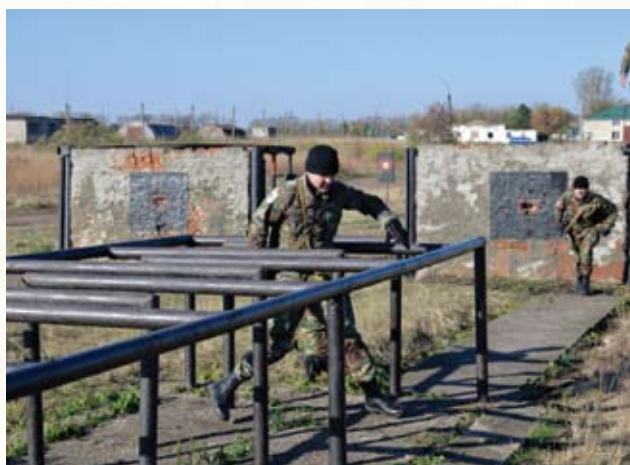
După ce a monitorizat evoluția a patru echipe, dar urmau altele opt, căpitanul Natalia Lefter, arbitru responsabil de sectorul contaminat, nu a constatat nicio abatere din partea participanților la competiție. „Porțiunea de teren contaminată a inclus 100 de metri alergat cu mască. În timp ce se deplasau târâș pe coate și pe genunchi pe sub plasa improvizată, militarii urmau să-și scoată masca antigaz de pe față. Așa cum se cuvine, după provocarea respectivă, doi militari din

“

„Patrula militară”, aflată la a VI-a ediție, face parte din planul activităților Marelui Stat Major al Armatei Naționale pentru anul 2016 și reprezintă o competiție militar-sportivă cu participarea militarilor în termen și pe contract.

”

echipă erau nevoiți să transporte rănitul pe brancardă. Cel de-al patrulea coechipier a fost obligat să ducă lada cu muniții, iar comandantul de grupă – să coordoneze mișcările tovarășilor”, a specificat Lefter. Scoaterea măștii, după parcurgerea sectorului cu plasă, sau deteriorarea acesteia erau considerate drept penalizări. Cum lăsau în urmă un segment de traseu, echipele se mișcau imediat spre o altă zonă de acțiune.

Primii care au pășit peste linia de start au fost militarii din Brigada II infanterie motorizată „Ștefan cel Mare”. Locotenentul major Alexandr Budionnii, ofițer pregătire fizică și sport din unitatea respectivă, a acționat în calitate de comandant al echipei. Au încheiat întrecerile sportive după o oră și patruzeci și șapte de minute, fapt ce i-a poziționat pe locul doi în competiție. „Misiunea noastră a fost mai mult bazată pe orientarea în teren cu ajutorul hărții, la fel și fără hartă, doar cu busola. Am efectuat trageri de luptă din pistolul TT și pistolul-mitralieră AKM. Traseul a fost unul complicat, dar noi nu ne-am dat bătăuți. Atunci când am completat echipa Brigăzii II infanterie motorizată, am selectat băieții cu cea mai bună condiție fizică”, a precizat superiorul grupului.

Premierea a avut loc în prezența comandantului Comandamentului Forțe Terestre al Armatei Naționale, colonelul Mihail Bucliș.

În clasamentul general, cea mai bună s-a dovedit a fi echipa Batalionului cu Destinație Specială „Fulger”, urmată de Brigada „Ștefan cel Mare”, iar locul trei le-a revenit militarilor din Batalionul 22 de Menținere a Păcii, Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” și Baza militară de instruire a Armatei Naționale.

„Patrula militară”, aflată la a VI-a ediție, face parte din planul activităților Marelui Stat Major al Armatei Naționale pentru anul 2016 și reprezintă o competiție militar-sportivă cu participarea militarilor în termen și pe contract, organizată anual de către Direcția instruire întrunită și doctrine.

Locotenent major Natalia ANDRONACHI

Cote d'Ivoire - locul experienței și al responsabilității

Misiunea de menținere a păcii sub egida ONU din Cote d'Ivoire a însemnat pentru locotenent-colonelul Marcel Ciolpan o adevărată provocare, mai ales într-un cadru internațional, departe de casă. Dar și o experiență frumoasă, în care observatorul militar a încercat să-și apropie membrii tribului Koro care l-au primit cu brațele deschise în lumea care, până mai ieri, era un mister pentru protagonistul nostru.

Înainte să fie repartizați în echipele de activitate, toți militarii sosiți în Cote d'Ivoire, în calitate de observatori militari ONU, urmează un curs introductiv, cu durată de două săptămâni, în care studiază istoria, locul și rolul misiunii, dar și regulile primare de protejare contra insectelor purtătoare de malarie sau de alte pericole caracteristice zonei.

După aceasta, urmează repartiția propriu-zisă în zona de responsabilitate. Locotenent-colonelul Ciolpan a fost detașat în echipa de observatori militari din provincia Tieningboue, situată în centrul Cote d'Ivoire, despre care nu știa decât informația pe care o oferă Wikipedia. Optimist și descurcăreț, cu o natură expresivă și creativă, ofițerul moldovean a intrat în noua

Mulți ofițeri moldoveni veniți din Armata Națională sunt selectați pentru funcții cheie, în statul major al misiunii ONU sau ca șefi de echipe, nu doar în Coasta de Fildeș. Suntem parte importantă a misiunilor pacifitoare din întreaga lume, iar acesta este deja un merit.

lume hotărât să fie cât mai eficient în mișcarea mecanismului menit să aducă și să mențină pacea și securitatea globală.

Provocările specifice misiunii însă au venit la numai câteva zile de la repartitia ofițerului nostru în Tieningboue. „Șeful echipei noastre, un locotenent-colonel din Bangladesh, manifesta primele semne de îmbolnăvire de malarie. Avea accese de febră pronunțată, însoțită de frisoane, fierbințeli și transpirații abundente, simptome pe care însă le neglija”, povestește ofițerul moldovean, încercând să descrie realitatea în care activează fiecare membru al echipei. „Singurul spital militar în care i se putea acorda ajutor era tocmai în Abidjan, la circa 300 de km distanță de provincia în care ne aflam. Starea de sănătate a colegului se înrăutățea zi cu zi. Fiecare membru al echipei am simțit pe pielea noastră riscul de îmbolnăvire de această malarie care te poate ucide în doar câteva zile”.

Atunci observatorul militar venit din țara noastră, împreună cu un alt coleg de-al său, au luat inițiativa în mâinile lor. L-au urcat pe ofițerul infectat în autovehicul și au parcurs toată distanța până în Abidjan, raportând oficiului central ONU locația lor și starea de sănătate a bolnavului pe care-l transportau. La spital li s-a zis că, dacă întârziu cu o zi, starea pacientului ar fi fost critică.

Cele întâmplare i-au pus în gardă pe observatorii militari veniți sub steagul ONU în această țară și i-au determinat să își impună o igienă personală foarte strictă și să intensifice măsurile de protecție.

În următoarele zile, ofițerul moldovean a încercat să își ocupe timpul și mintea cu lucrări de îmbunătățire a condițiilor de trai. Casa pe care o închiria împreună cu colegii era modestă, dar oferea condiții de trai. Cu treburile gospodărești îi mai ajutau localnicii, în mare parte, din tribul Koro.

În prezent, în Cote d'Ivoire sunt circa 60 de triburi care au, în majoritate, trăsături similare. Potrivit unor informații, Koro este un grup etnic mic, format din aproximativ 20000 de reprezentanți, vorbitori de limba Kwa, care s-au stabilit în partea de nord-vest a Africii acum mulți ani. În primele zile de mandat, locotenent-colonelul Ciolpan a înțeles că reprezentanții tribului Koro sunt dispuși să ajute nou-veniții să deprindă tradiția și limba lor, chemându-i să îi însoțească, metaforic vorbind, în viața lor de zi cu zi.

Trib de mici comercianți, majoritatea aborigenilor dețin tarabe în piețele care sunt deschise o singură zi pe săptămână, în restul timpului făcându-se pregătiri pentru vânzări. În piața de aici foarte rar se întâlnesc turiști. „Eu eram singurul eu-

ropean din împrejurimi. Băștinașii mă numeau „tubabu” sau „iusa”, de la USA (United States of America), deși le explicam că sunt moldovean și vin din Europa.

În această provincie, nu m-am simțit niciodată discriminat pentru culoarea pielii. Ba din contra, băștinașii îmi strângeau mâinile în ambele lor mâini, când mă salutau sau când îmi mulțumeau pentru ceva. Iar eu, în schimb, încercam să învăț cuvinte în limba lor ca să înțeleagă cât de recunoscător le eram”, afirmă ofițerul.

În scurt timp, locotenent-colonelul Marcel Ciolpan devine șef în teamsite-ul ONU din Tieningboue. Iar odată cu această numire, cresc și responsabilitățile sale față de echipa pe care o conducea, dar și față de localnicii pe care încerca să îi ajute cu ce îi era în putință unui observator care slujește steagul ONU.

La întrebarea cum apreciază participarea Republicii Moldova într-o misiune de acest gen, ofițerul mi-a răspuns că profesionalismul militarilor moldoveni în cadrul operațiunilor sub egida ONU este cotate la cele mai înalte niveluri. „Mulți ofițeri moldoveni veniți din Armata Națională sunt selectați pentru funcții cheie, în statul major al misiunii ONU sau ca șefi de echipe, nu doar în Coasta de Fildeș. Suntem parte importantă a misiunilor pacifitoare din întreaga lume, iar acesta este deja un merit”, încheie locotenent-colonelul Ciolpan.

Căpitan Inga RADVAN

- ACCS** – Sistemul de comandă și control aerian
- ACR** – Controlul și raportarea aeriană
- ACS** – Sistemul de control aerospațial
- ACU** – Unitatea de control aeronave
- ADACG** – Grup control pistă aterizări/decolări
- ADAMS** - Sistemul Aliat de Detașare și Transportare
- ADOC** – Centrul operațional de apărare antiaeriană
- ADP** – Publicație aliată privind apărarea
- AEROMEDEVAC** – Evacuare aeromedicală
- AFB** – Bază a forțelor aeriene
- AFCS** – Sistem automat de control a zborului

M-16

Vedeta junglelor vietnameze

După ce am vorbit într-o ediție precedentă despre legendarul AK-47, a venit timpul să menționăm principalul rival al acestuia, pușca americană de asalt M-16, care poartă denumirea oficială „Rifle, Caliber 5.56 mm, M16”. M-16 și derivatele ei sunt unele printre cele mai răspândite arme de pe glob și, până în prezent, rămân arme de bază ale infanteriei americane.

Mulți dintre noi au văzut-o în filmele de acțiune, iar tânăra generație a și „tras” din ea în jocurile PC, însă puțini cunosc istoria acestei arme, care ar putea cuprinde un șir de volume.

Un factor important, care a influențat apariția puștii de asalt M-16, a fost unul dintre rezultatele proiectului ALCLAD, îndreptat spre crearea armurii de corp pentru armata SUA. În cadrul acestuia au fost analizate peste trei milioane de rapoarte despre cazurile de deces și rănire ale soldaților americani pe câmpul de luptă, în perioada dintre Primul Război Mondial și Războiul din Coreea. A fost analizat numărul de răniți, tipologia acestora și distanța de la care au fost primite, rezultatele fiind destul de neașteptate pentru acea perioadă. Peste 70% din leziuni sau decese au fost provocate de schije și doar puțin peste 20% din pierderi în luptă reveneau armamentului ușor de infanterie. De menționat faptul că distanța de la care erau răniți ostașii rareori depășea 300 de metri, iar majoritatea loviturilor mortale au fost efectuate de la mai puțin de 100 de metri. În aceste cazuri precizia fiecărui glonte aparte juca un rol secundar, iar cea mai importantă era densitatea focului. Reieșind din aceste analize a fost luată decizia de a crea o armă cu un recul slab, cu capacitatea de a efectua foc automat cu cartușe speciale de calibru mic, efectiv la o distanță de până la 400-500 de metri, și cu cadență de tragere sporită.

În 1957 s-a dat start concursului pentru realizarea unei arme care ar întruni toate aceste condiții. La concurs au fost prezentate o mulțime de proiecte, însă cea mai reușită a fost pușca AR-15 (5.56 mm), la care lucrase compania Armalite. Autorii acestei arme au fost constructorii Eugene Morrison Stoner și James Sullivan. În 1959 compania Armalite a vândut drepturile de construcție a acestei arme companiei Colt's Patent Firearms Manufacturing Company care a început producerea comercială a puștii de asalt M-16.

În 1961 SUA a procurat 8.500 de M-16 pentru exploatarea experimentală a puștii în Vietnam de către trupele aeropurtate. Testele au decurs bine și deja în luna mai 1962 alte

“

În 1964 M-16 oficial este luată la înarmarea armatei SUA, înlocuind modelul mai vechi M-14 și fiind, până în prezent, arma de bază a infanteriștilor americani.

”

20.000 de arme au fost trimise forțelor aeriene și infanteriștilor marini. În 1964 M-16 oficial este luată la înarmarea armatei SUA, înlocuind modelul mai vechi M-14 și fiind, până în prezent, arma de bază a infanteriștilor americani.

„Botezul focului” M-16 l-a primit în timpul confruntării dintre Indonezia și Malaesia, unde a fost folosită de către subunitățile forțelor speciale britanice. Însă a devenit cunoscută în lume în timpul Războiului din Vietnam, unde pe larg era utilizată de către armatele SUA și ale Vietnamului de Sud.

De menționat că Războiul din Vietnam a descoperit multe „puncte slabe” ale noului tip de armă. Spre deosebire de concurentul principal, automatul Kalașnikov, M-16 s-a arătat a fi foarte sensibilă pentru condițiile junglilor vietnameze. Apa, odată pătrunsă în țeavă, era greu de eliminat, ceea ce crea mari probleme în exploatarea armei sau chiar o scotea din funcțiune. Noroiul, la fel, îi venea de hac puștii de asalt M-16. Construcția specifică, cu un număr mare de detalii mici, nu permitea curățarea eficientă a armelor în tranșee, ceea ce, deseori, cauza deteriorarea acestora. Apropos, soldaților americani li se recomanda să curețe arma de trei-cinci ori pe zi și doar în spații închise, recomandare greu de realizat în condițiile unui război din junglă. Totodată, pentru încărcătoarele M-16 standard era caracteristică aprovizionarea nesigură cu cartușe. În manualul de utilizare adițional *M16 Rifle Tips*, care era distribuit soldaților americani în Vietnam, categoric se interzicea completarea încărcătorului de 20 de cartușe cu mai mult decât 18-19, pentru a evita blocarea acestuia.

Din cauza problemelor susmenționate, armele ieșeau foarte des din funcțiune în timpul bătăliilor, aducând consecințe tragice. De aceea în 1967 Congresul Statelor Unite a inițiat o investigație specială, pentru a depista cauzele acestor probleme.

În 1970 a apărut M16A1, versiunea modernizată a puștii de asalt M-16, dar nici aceasta nu s-a bucurat de o mare popularitate în trupe.

Continuare în pag. 24

Continuare din pag. 23

În general, construcția M-16 a avut și multe aprecieri pozitive din partea specialiștilor în domeniul armelor. Printre acestea, spre exemplu, modul de cuplare a încărcătorului care, în comparație cu același Kalașnikov, e unul mai comod. Însă practica a demonstrat că pe câmpul de luptă această „comoditate” este mai mult dăunătoare decât utilă. „Poate încărcătorul pentru AK se cuplează nu atât de „firesc” ca la M16A2 sau la HK G33, dar el se cuplează întotdeauna, chiar și atunci când ostașul a mers târâș prin noroi vreo 500 de metri, și apoi s-a ascuns într-o tranșee pe un câmp de orez, plin, cum se cuvine acestor câmpuri, cu apă...”, a menționat Dan Shen, un instructor de trageri, veteran al trupelor aerportate americane. „Este un caz real și, dacă ați fi fost nevoiți vreodată să curățați noroiul din M-16, ca să băgați încărcătorul blestemat, probabil, v-ați fi dat seama că se poate și altfel... Pentru a cupla încărcătorul la AK nu este nevoie de efort sau deprinderi speciale”, a adăugat veteranul.

Cu toate că i-au fost depistate mai multe neajunsuri, M-16 se poate lăuda și cu o serie de avantaje, care i-au permis să se afirme în lumea armelor și să devină una dintre cele mai cunoscute și mai des întâlnite arme din lume. Din '59 până în prezent au fost fabricate peste 8.000.000 de M-16 și derivate ale acesteia, printre care M16A1, M16A2, M16A3, M16A4,

M231, M4 etc. Actualmente, peste 80 de țări din lume, cum ar fi Canada, Brazilia, Argentina, Australia, Malaezia, Arabia Saudită, Israel, Marea Britanie, Italia au în dotarea forțelor armate aceste arme.

Mai mult ca atât, pe lângă versiunile militare, pe larg se produc arme sportive și de vânatoare din seria AR-15/M-16. Pentru prima dată pe piața civilă de armament, compania Colt a scos pușca M-16 în 1963. Atunci versiunea civilă, la exterior, practic nu se deosebea de cea militară. Unica diferență era lipsa posibilității de a susține focul automat. La mijlocul anilor '80, după apariția modelului M16A2, prototipul civil a câpătat o popularitate enormă și a început să fie fabricat nu doar de Colt, dar și de alți producători de armament.

Activitatea militară intensă a Statelor Unite de-a lungul anilor a dat posibilitatea de a testa această armă în diverse condiții, precum junglă, pustiu, lupte de oraș, operațiuni antitero și multe alte situații. Faptul că M-16 rămâne arma de bază a armatei americane după toate aceste testări denotă că aceasta are mult mai multe avantaje decât neajunsuri, la care deseori indică criticii. Experții susțin că SUA nu se vor dezice în curând de respectiva armă, aceasta înseamnă că rivalitatea M-16 vs. Kalașnikov continuă și nu se va încheia în viitorul apropiat.

Locotenent major Dmitrii VOSIMERIC

Abonează și citește revista **Oastea Moldovei**

Doar cu noi vei cunoaște
mai multe despre:

- militari și arme,
- carieră militară,
- aplicații și antrenamente militare,
- participarea militarilor la misiuni
internationale,
- procesele de reformare
și modernizare a sectorului
de apărare.

9 771857 370301

16009 >

